

nende at danne os en Overbevisning om den, og saa stemmer man for det, som man anseer for at være det Rette; Regjeringen fra sin Side søger i enhver enkelt Sag, saavidt muligt at arbejde sammen med det Fleertal, som danner sig om den. Dette er efter min Opfattelse den væsentlige Grundtanke for vore Forhandlinger her. Det vil være mig kjær, om det ved Afstemningen i denne Sag maatte befindes, at alle Thingets Medlemmer ere mine Venner, og det skal ikke forhindre dem fra i en anden Sag at træde op som mine Uvenner. Hvorledes man stiller sig til en Sag, er, som sagt, altid væslende, og jeg seer derfor ikke i nogen Side af Salen Maend, der ere mine politiske Fjender. — efter min hele Opfattelse og politiske Synsmaade kan jeg ikke komme dertil. —

Uagtet det egentlig er mig ubehageligt, vil jeg dog omtale et Punkt, som af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) blev berørt, nemlig Expropriationsudgifterne; jeg troer nemlig, at den ærede Rigsdagsmand i den Henseende mere har Ret end de, der modsagde ham; det kan være, at denne Post i Lovforslaget er sat lidt for lavt; det er ogsaa den eneste Sum, der er opført calculatortisk. Jeg skal derfor igjen tage dette Spørgsmaal for, da der desangaaende er opstaaet Tvivl hos mig; jeg troer, at Differensen vil være 1. å 200,000 Rd.; jeg vil, som sagt, være tilbøielig til derom at tiltræde den Anstuelse, som er fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds; jeg havde troet, det tilstaaer jeg, at jeg kunde have gjemt dette Punkt til anden Behandling, men jeg vil ligesaa gjerne gjøre denne Udtalelse nu strax

Maar der er bleven talt om Fred og Krig, vil jeg dertil svare: vilis mig den Maend, som kan sige os, om vi vilde faae Fred eller Krig; dersom nu Ingen kan det, troer jeg, at det vilde være aldeles ubilligt at forlange, at en Indenrigsminister for et saa lille Stykke Land som Kongeriget Danmark skal kunne have en afgjort Mening derom; han tænker kun paa, hvad der kan fremme dette lille Lands Vel og Udvikling, og hvad Krig angaaer, søger han navnlig at indrette sine Contracter saaledes, at

de, hvis Krig udbræder, ikke blive hærdefulde og ikke komme til Udførelse, men at man kan afvente bedre Tider. Videre maa man ikke see med Hensyn til den foreliggende Sag, i den kan man ikke see nogen fra Regjeringens Side udtalt Mening med Hensyn til Fred eller Krig eller med Hensyn til Vibeholdelsen af de normale Forhold i vort Fædreland. Hvis man vil see noget Saadant deri, saa maa det være, at dens Forelæggelse er et Beviis paa Regjeringens forsonlige Sindelag, paa Regjeringens alvorlige Bestræbelser efter at søge at bevare de normale Forhold; men hvorvidt disse Bestræbelser ville krones med Held, troer jeg ikke det er Noget givet at have en Mening om. Der er imidlertid Omstændigheder, som gjøre, at jeg har anseet det for vigtigt, at denne Sag nu kommer til en Ordning. For det Første ere vi inde paa en bestemt Jernbanelinie, som skal udføres, og nu er Dieblisset til, at vi kunne slaae ind paa et andet System, gaae over fra Actiesystemet til Obligationssystemet; thi det kan naturligvis ikke være længe, inden Vedkommende maa udstede sine Actier, og naar dette er skeet, kan der ikke træffes nogen Forandring deri; man kan ikke sige til ham, vent til Efteraaret; thi til den Tid vil allerede en betydelig Masse Actier være kastet paa Markedet, og saa vil det ikke være muligt at gjøre nogen Forandring, ialtsald ikke uden meget betydelige Opofferelser. — Selv om man derfor veier de politiske Forhold imod hinanden, og selv om man mere vil hælde til den Mening, at Freden vil blive forstyrret, end at den vil blive opretholdt, saa ligger i Nødvendigheden af nu at tage sin Beslutning en tilstrækkelig Retfærdiggjørelse af, at man er gaaet ind paa en saadan Overenskomst, som skeet er. Men erkjender man dette, saa kan man ikke sige, at jeg har hastet saa overordentlig meget med Hensyn til Concessionen, ligesom der dog heller ikke kan være saa meget tilbage af denne Session, at man kunde mene, at jeg kunde være bleven noget endnu med at komme frem med Lovforslaget; jeg er tyertimod kommen saa seent med det i Sessionen som muligt for at see Forholdene an. Dernæst kommer der endnu en Omstændighed til, som maa udvove nogen Indflydelse paa denne Sags Bestemmelse. Det